

Mihenk

Kültür - Sanat - Edebiyat

Medine Eylül BAL

BİLGİNİN KAYNAĞI KİTAPLAR

Bir kitabı elime alırsam,
Asla resmine bakmam.
Onu kitap yapan bilgileridir.
Anlayana onun sevincidir.

Zekâmı anlatan bir lamba,
Üzerine güvenle bastığım bir muşamba,
Bilginin kaynağı kitaplardır, aslında.
Asla vazgeçmek yoktur satırlarında.

Sözlük, tarih, şiir, biyografi...
Say say bitmez kitapların çeşitleri.
Ne bilgiler vardır onda kimsenin bilmediği.
Açıp bakarsan sayfalarına görürsün onlardaki sevinci.

Okursan zekân aydınlanır.
Bilgiye pencerelerin olur.
Akıl kütüphane bilgiler eklenir.
Zihnindeki ışıklar bak nasıl şenlenir.

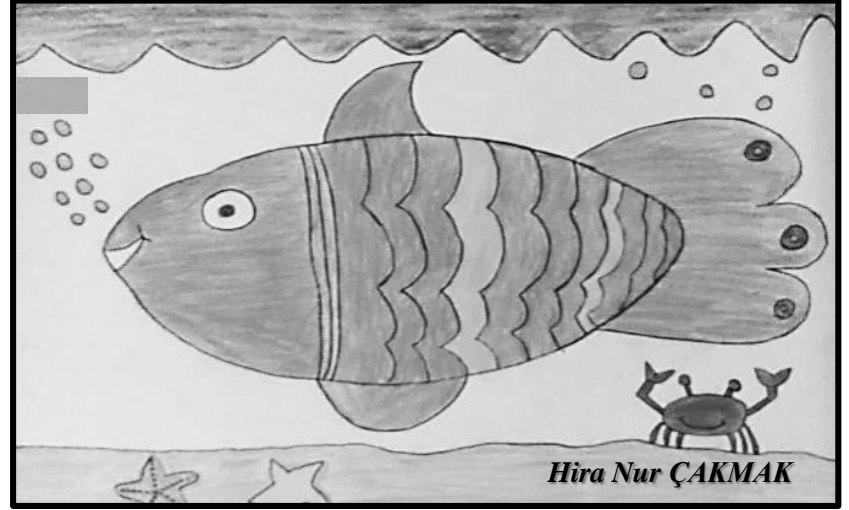
Ebru YILDIZ

TATLI AMA CANAVAR KÖPEK

Yedinci sınıfın ilk günleriydi. Bir gün okuldan eve giderken yavru bir köpek gördüm. Çok tatlı falan sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Çünkü ben köpeği görür görmez “tabanlara kuvvet” dedim. Başladım koşmaya. Ya bir de yanlış yerden dönmüşüm. Vardım taaa bizim arka sokağa. Neyse köpek yoruldu yere yığıldı. Ben yoruldum yere yığıldım.

Sonra kalkıp olanca hızımla eve koştum. Olanları anneme anlattım. Annem bu köpeği çok merak etti. Bana anlatmamı söyledi. “Böyle boyum kadardı. Yok yok abimin boyu kadardı. Azı dişleri, pis salyaları vardı.” Annem çok şaşırdı anlattığıma köpeğin cinsini sordu. Ben hemen atladım “pitbull” yok yok “kangal” annemin şaşkınlığı iyice arttı ve köpek nerede diye sordu. Dışarda, dedim. Annemle dışarı çıktık. Ben kenarda; patilerini yalayan, küçük ve tatlı ama içinde bir canavar olan köpeği gösterdim. Annem birden gülmeye başladı. Bu mu yani diye benimle dalga geçti.

Tamam, sizin için küçük, sevimli hatta çok tatlı olabilir. Ama on iki yaşında bir kız için öyle olmuyor. Hayatta bazı korkularımız var. Korkularımızın önüne geçmek istesek de olmuyor. Umarım bu korkularımı bir gün yenerim.

Ebru SUDE

BİR SEVDADIR

Vatan nedir ki? Güzel bir toprak. Vatan nedir ki? Taş yapıt. Hayır! Vatan anadır, özgürlüktür. Vatan Atatürk'tür. Ne demiş Mehmet Akif Ersoy “Kim bu cennet vatan uğruna olmaz ki feda.” Kim vatanını sevmez, gözetmez ki?

Bu topraklarda ne kanlar dökülmüş ve dökülüyor. Kimi sevdiğini, kimi çocuğunu, kimi de anasını babasını bırakıp can vermiş. Peki neden? Bu kanlar neden dökülüyor? Vatan için, bayrak için, bu toprak için. Gerek Çanakkale gerek Kurtuluş savaşı nice şehirler toprak altında. Bu toprak bize atalarımızdan emanet. Nasıl geleceğimizi, yarınımızı düşünüyorsak vatanımızı da düşünmeliyiz.

Biz biliyoruz ki bu topraklarda gelip geçiciyiz. Bizden sonra gelen nesiller için bir yurt, bir toprak hazırlamalıyız. Bencillik etmeden bu toprakların nasıl alındığını bilmeliyiz.

Medine YAZAR

ÇALIŞMAK

Çalışan bir insanın hayatı ile çalışmayan bir insanın hayatı arasında çok fark vardır. Çalışan bir insan sürekli aktif olur. Hayata daha çok sarılır. Çalışmayansa aktif olmaz sürekli işlerden sürekli kaçır. Önüne çıkan engelleri aşmaya bile uğraşmaz. Çalışan insan hep hayallerinin peşinden koşar kendine hedefler koyar ve o hedeflerin basamaklarını tırmanmaya çalışır. Her zaman “Ben başaracağıma inanıyorum.” der.

Nasıl ki uçurtmalar rüzgâr gücü ile değil de o güce karşı koydukları için yükselirlerse ben de engelleri aşım hayallerime kavuşacağım biliyorum. Başarı tatlıdır ama alın teri kokar. Amaçlar doğrultusunda ilerleyeceğim, düşüncesiyle hareket eder. Hep başarılı olacağımı düşünüp azimli olur ve hep bu doğrultuda çalışır. Çalışmayan insan ise hayal kuramaz tek düşüncesi yatmaktır.

Siz siz olun hayatınızı iyi planlayın. Hayatı iyi planlayıp bunu hayata geçirenler her zaman bir sıfır önde olur.

Ahmet Arda MERMER
ÇAYIR

Yerlerdedir çimenler,
Ağaç dolu her yer.
Aradan kıvrılarak geçer dere,
Orda her yer neşe.

Güzel ovalarıyla,
Hayvan dolu her yer.
Bu ağaçların kovukları,
Onlara yeni bir ev.

Işıl ışıl bir çayır burası,
Çiçekler süslemiş her tarafı.
Mis gibi havasıyla,
Cennetten bir yer.

Rümeysa Gül ARICI
HOŞ GELDİN BAHAR

Ağaçlar çiçek açar baharda,
Kırlar yeşile bürünür baharda,
Kuşlar geri döner yuvalarına,
Hoş geldin bahar.

Bütün kış bizi ısıtan sobamıza,
Geceleri bizi ısıtan yorganımıza,
Evimize, barkımıza, ocağımıza,
Hoş geldin bahar.

Çocuklar oynar, koşar, dilediğince
Artık her yer sevinç, neşe
Değmeyin keyfimize,
Hoş geldin bahar.

Gamze DURUT

SİHİRLİ ORMANIN GÜZELLİK MEYVESİ

Günün birinde bir prens varmış. Bu prens çok güzel olmak istiyormuş. Kütüphaneye gidip nasıl güzel olurum diye araştırmaya başlamış. Bir kitap bulmuş. Kitabın adı "Güzellik Sırları".

Kitabın ilk sayfasını açmış ve içinden bir harita düşmüş. Bu harita sihirli ormanın meyvesinin olduğu yere aitmiş. Hemen haritanın gösterdiği yere gitmek için hazırlanmış. Yola koyulmuş. Oraya gitmek için yürüyen ağaçların olduğu ormanından geçmek zorundaymış. Bu ağaçlar çok şakacıymış. Oraya gelenlerin yolunu kaybetmesi için önüne geçiyormuş. Ağaçlar yolunu kapatmış. Onu kandırmak istemiş ama o ağaçların söylediğine inanmamış. Aslan kayalığına yüz adım, kurbağa kayalığına elli adım diye adımlayarak gidiyormuş. Birde ne görsün çeşit çeşit meyvelerin olduğu ağaçlar. O kadar güzel görünüyorlarmış ki. Bu meyveleri daha önce hiçbir yerde görmemiş. Haritadaki ağacı aramaya başlamış. Güzellik meyvesinin ağacı aynalı gölün yanındaymış.

Ağacı bulmuş ve her elmanın üzerinde "Yedikten sonra aynalı göle bak." yazıyormuş. Prenste yedikten sonra göle bakmış ve zaten güzel olduğunu görmüş.

İrem AKTAŞ

DAĞINIK KIZ

Elif adında bir kız varmış. Bu kız çok dağınıkmış. Annesi bu kıza çok kızarmış ama ne fayda, o annesini hiç dinlemezmiş. Her zaman odasını dağınık bırakırmış. Bir gün arkadaşını doğum günü varmış. O arkadaşını çok severmiş. Ona hediye almazsa olmazmış. Gidip arkadaşına hediye almış. Aldığı hediye o kadar güzelmiş ki. Hediyeyi alıp odasının bir köşesine koymuş. Beklenen gün gelmiş. Arkadaşının doğum gününe gidecekmış ama bir türlü arkadaşına aldığı hediyeyi bulamıyormuş. O kadar dağınıklığın içinde zaten kendisinin kaybolmaması bir mucizeymiş. Aramış, taramış yok yok! Ne yapsam diye düşünmüş. Annesinden yardım istemiş. Annesi gelmiş. Birlikte başlamışlar aramaya. Sonunda hediye kutusunu bulmuş. Koşa koşa arkadaşının evine gitmiş. Parti çoktan başlamış. Hatta pastayı bile yemişler. Sıra hediyeleri vermeye gelmiş. İçi içine sığmıyormuş. Acaba aldığı hediyeyi arkadaşları sevecek mi? diye düşünürken sıra onun hediyesine gelmiş. Vermiş hediyesini. Arkadaşı paketi alınca önce söyle bir bakmış. Pakette bir tuhaflık var. Sanki önceden açılmış gibi duruyormuş. Arkadaşı paketi açmış. Bir de ne görsün paketin içinde kirli çoraplar. Arkadaşı çok şaşırılmış. Başlamış arkadaşına kızmaya. Dağınık kız birkaç gün önce hediyeye tekrar bakmak için açtığını sonra hediyeyi içine koymadığını hatırlamış. Hatta içine yanlışlıkla kirli çoraplarını koymuş. Herkesin içinde çok utanmış. Bundan sonra karar vermiş. Bir daha dağınık olmamaya.

Medine DEMİRTAŞ

KİTAPLAR EŞŞİZDİR

Kitap okumak çok güzel bir davranıştır. Kitap okuyanın ufku geniş olur, dünyaya farklı pencerelerden bakmayı bilir. Okumayan insan ise bilgiye açık olmaz ve pek çok konuda cahil kalır. Kitap okumak denizde yüzmek gibidir. Nasıl ki denizde yüzerken uzaklara açılırsın işte kitap okurken de ufuklara açılırsın. Bir yazar "Kitap bir deniz ve ben o denizde dalga yerine kelimelerle yüzüyorum." demiş. Çok güzel bir söz bence. Biz kitap okuyanlar kelimelerin arsında başka dünyalara gideriz. Kitap okuyan ile okumayan arasında dağlar kadar fark var. Bir takvim yaprağı bile bilgi verici olurken, bazıları o yaprakları okumak yerine uçak yapıp atıyor.

Kitap bir güneşe okuyanlar bilgiyle ısınan bir yeryüzüdür. Kitap bir saraysa okuyanlar içinde ki öğrencilerdir. Okumayanlar mı? Onlar her zaman bilgisiz olurlar. Kitabın güzelliğini anlayamazlar. Okurken sürüklenmeyi, kitabın içine dalmayı ve hatta orada yaşamayı anlayamazlar.

Kitap okurken hayale dalabileceğimiz, dünyanın stresinden bir nebze uzaklaşabileceğimiz yazılardır. Unutmayın ki okuyunca eksilmezsiniz. İllaki size bir artışı olur. Korkmayın kitapların kalınlığından. Okuyun, faydalanın kitapların eşsiz güzelliğinden.

Medine AYDIN

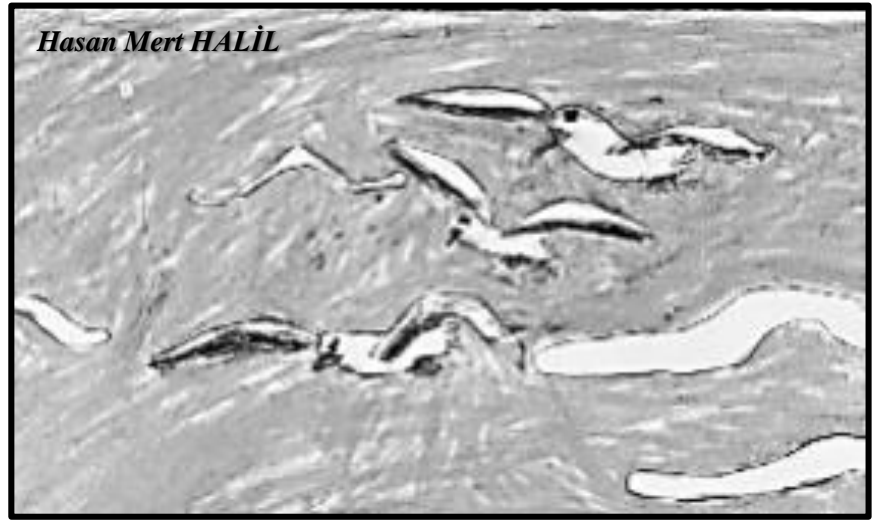
KİM DAHA ŞANSLI

Dünyaya hangi pencereden bakıyorsunuz. Bence bu soruyu anlatacağım hikayeden sonra cevaplayın.

Bir tane görme engelli kadın varmış. Bu kadın dünyayı gezmeyi ve yeni yerler görmeyi o kadar çok istiyormuş ki görmek için ne tedavi gerekiyorsa ona razı gelecekmış.

Bir gün bir parkta otururken yanına bir adam gelmiş. Adamla tanışmışlar. Başlamışlar oradan buradan konuşmaya. Konu gezmeye gelmiş. Kadın “Ben görme engelliyim gezmeyi, farklı yerler görmeyi o kadar çok istiyorum ki.” demiş. Sen nerelere gittin bana gittiğin yerleri anlatır mısın? demiş. Adam başlamış gezdiği yerleri anlatmaya. Bir gün bir yere gittim neresi olduğunu hatırlamıyorum. Yemyeşil gür ve sık ağaçlar, masmavi engin dalgalı deniz, koyu mavi gök ve kadife bulutların arasından ince ince süzülen güneş ışığı, kumsalın o ayakları gıdıklayan kumu, eski ama hoş görüntü veren tek katlı güzel evler, pencerenin önünde örüntü oluşturan çiçekler. Küçük, rengârenk tosağa arabalar; cıvıldaayan kuşlar... böyle güzel ve huzur verici bir yer işte. Kadın hayranlıkla adamı dinlerken hikâyenin bittiğini anlayınca “Çok güzel, çok merak ettim neresi olduğunu. Keşke ben de senin gibi öyle yerlere gitsem de gidip görsem.” demiş. Adam hemen başlamış konuşmaya: “Sen öyle san, hiç de öyle değil dünya. Ben de görme engelliyim ama bak sana ne güzel yerler ve ne güzel şeyler anlattım. Haberlerde duyuyorum neler neler oluyor. Ağaç diye bir şey kalmamış her yer gökdelen. Herkes çöpünü etrafa attığından her yer çöp yığınlarıyla dolmuş. Yani dünya kirlendiği için her yer kötü ve pis bir hal almış. O yüzden ben halimden mutluyum. Biz karanlık dünyanın aydınlığını görüyoruz. Hayal kurmak yeter. Sen de benim gibi hayal kur. Öyle güzel yerler hayal et ki bu dünyadaki yerler gibi pis olmasın. Onlar kirli bir dünyada yaşıyorlar biz ise tertemiz. Şimdi sence kim daha şanslı?” Kadın “biz” demiş. Gözlerini açtırmayı istemek boşmuş. Tedavi falan olmuyorum. Acı gerçeklerle ve kirli bir dünyada yaşamaktansa hayallerle yaşarım daha iyi. Acaba engelliler daha mı şanslı diye düşünüyorum da. Evet, engelliler daha şanslı. Teşekkürler ufkumu açtığın için. Şimdi bu halimle mutlu olacağım ve hayata daha sıkı sarılacağım.

Herkes kendi haliyle mutlu olmalı, hayal kurmalı ve hayata sarılmalı. Hayatı boş tarafından değil dolu tarafından görmeli.

Hasan Mert HALİL

Medine ACIELMA

VATAN VE BAYRAK

Bu bayrağa bayrak deyip geçmemeli,
Her bir ayrı kırmızısı için kaç tane can verilmiştir, bilinmeli.
Bu sevdaya sevda deyip geçmemeli altını çizmeli,
Bir bayrak uğruna kaç bin tane savaş verilmiş ezberlemeli.

Vatan uğrunda ölen varsa vatandır,
Üzerinde kan lekesi varsa o ne mübarek topraktır,
Şehitlerimizin kanı, yıldızımızın parlaklığı bizim için candır,
Toprağımız uğruna ölmek, gül bahçesindeki bir sevdadır.

Kolay mı sanırsın şu topraktaki kırmızıyı,
Ayın ve yıldızın ışıltılı parlaklığını,
Gökte dalgalanırken hür bir şekilde savrulmasını,
Hafif görme bu vatanın sevda ateşi ile kavrulmasını.

Şehitlerimiz bayrağımızın kırmızısı olmuştur,
Al renginin üzerinde bir kuş gibi konmuştur,
Vatanımız yüreğimizin tahtına huzurla dolmuştur,
Artık savaş denen şey zaferle solmuştur.

Vatan toprağını dalgaya alır düşman,
Oysaki dalgaya aldığı için bin pişman,
Bizim askerimiz elbette güçlü bir yaman,
Sönmecektir ki bayrağımın üstündeki duman.

Eslem Sena ARIKAN

HAVUÇ

Günlerden Cuma günüydü. Okuldan eve gelmiştim. Annem ise bir çanta hazırlıyordu. Annem “hoş geldin kızım” dedi. Ben ise annemin neden bir çanta hazırladığını düşünüyordum. “Hoş bulduk.” dedim ve anneme” Niçin bu çantayı hazırlıyorsun?” dedim. Annem anneanneme gideceğimizi söyledi.

Biraz sonra dayım geldi ve bizi götürdü. Anneanneme gittiğimizde kuzenimde ordaydı. Birinci gün kuzenim ve kardeşimle oyun oynadık. İkinci gün ise anneannem bizi bahçeye çağırırdı. Ona yardım etmemizi söyledi. Birlikte bahçeye gittik. Bahçede bir çukur kazdık. Sonra çukurun içini eski kumaşlarla kapladık içine havuçları koyduk. Üzerini yine kumaşlarla kaplayıp üstüne de toprak attık. Anneanneme neden böyle bir şey yaptığımı sordum. O da şöyle dedi: “o toprak ve elbiseler havuçları soğuktan koruyacak” dedi. Neden eve koymuyoruz, dedim. “Ev sıcak çürür.” dedi. Havuçların nasıl saklanacağını öğrendim.

Artık eve gitme vakti geldi ve yola çıktık. Benim için çok güzel bir hafta sonu oldu.

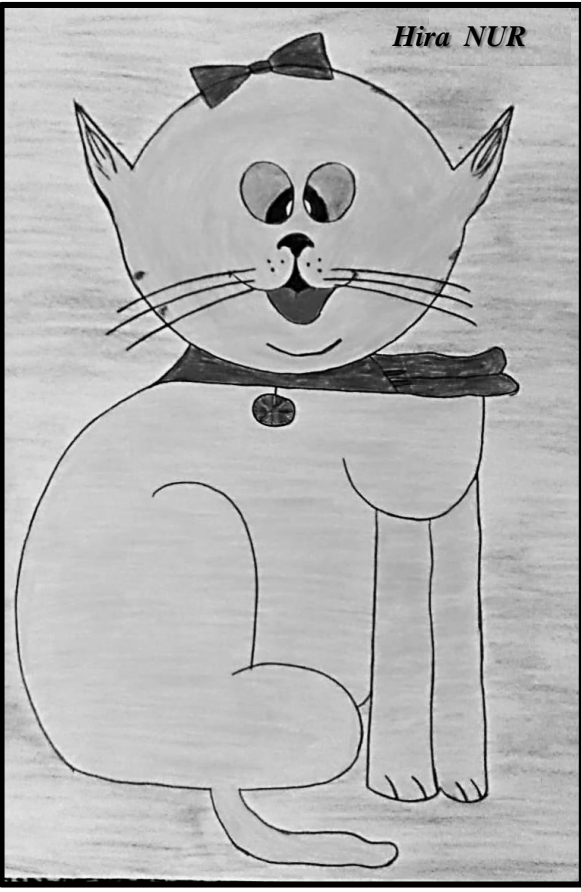
Gaye ATEŞ

KAHRAMANLIK

Bizim ülkemiz kahramanlık ülkesidir. Canını seve seve veren şehitlerimiz var. Mesela 15 Temmuz, düşünün elinde bayrak, kalbinde vatan sevgisi ile savaştılar. Bazı insanlar yatağında uyurken onların cansız bedenleri soğuk bir beton üzerinde sıralandı.

Ömer Halis Demir’i düşünün tek başına o hainlerin mermisinin önüne atladı. Bazen neden diye sordum, neden bizim ülkemiz, neden bizim askerimiz? Sonra dedim ki bu millet kahramanlığıyla vardı, kahramanlığıyla var oluyor. Bizim o gün bir sürü kahramanımız vardı ve bu vatan uğruna var olmaya da devam edecek. 15 Temmuz gecesi bir sürü kahramanımız vardı ama inanın ki bir o kadar daha doğuyor.

Şu konuda anlaşalım: Bizim bayrağımız inmedi, inmez. Bu vatan var, var olmaya da devam edecek. Bir o kadar şehidimiz varsa bir o kadar daha kahraman doğar. Kahramanlıklarıyla tarih yazar. Çünkü biz Türk milletiyiz. Biz gerektiğinde tarih okuyup yazmasını da biliriz.

İrem CAN MEVSİMLER

İlkbaharda açar çiçekler,
İnce giysiler giyerler,
Ağaçlar çiçeğe binerler,
Ne güzeldir ilkbahar.

Yazın meyve yiyenler,
Denizlere girerler.
İnsanlar gülerler,
Ne güzeldir yaz mevsimi.

Yağmurlar yağar,
Giyeriz yağmurlukları.
Dökülür yapraklar,
Ne güzeldir sonbahar.

Kışın yağar karlar,
Ağaçlar soyunurlar.
Sobalar yanar,
Ne güzeldir kış mevsimi.

Nur ÇAKMAK ARKADAŞLIK

Sevgidir, saygıdır,
Kardeşliğin diğer yanındır,
Sırdaştır yoldaştır.
Başın dara sıkışınca yanında olandır.
Başının tatlı mı tatlı belası,
Sevgide kusuru olmayandır.
Kalbinin diğer yarısı,
Güneş'i gece bile açtırandır.

Nazlı Gül YURTOĞLU DÜNYAYI YARINLARA BIRAKIN

Güneş, hava, su, toprak; bunlar hep var olmuş. Biliyoruz hep de var olacak ama kirlilik bu hayallerimizi, bu temizliği alıp götürüyor. Bir de “Niye çevreyi kirlettin, niye attın?” diye sordüğümüzde: “Benim çöpüm, ben yere attım, seni ne alakadar eder?” diyorlar. Belki beni ilgilendirmez ama bütün dünya bundan etkileniyor. Biz otuz yıl daha böyle gidersek inanın su kıtlığı olur. Bunu ben söylemiyorum uzmanlar söylüyor. Ha belki otuz yıl kadar yaşayamayız ama otuz yıl kadar ömür verebiliriz insanlara. Demek istediğim; bir geleceği olmalı insanın yarınlara bıraktığı. Bir geleceği olmalıdır ki tüm dünyanın söylediği.

Dünyamız için hep kötü şeyler yapıyoruz. Gelin hep birlikte sahip çıkalım dünyamıza. Su, güneş, toprak temizken ne güzel. Yere çöp atınca ne geçiyor elimize? Birileri bize bunu zorla mı yaptırıyor? Yere çöp atarken bildiğimizden mi atıyoruz, yoksa bilmediğimizden mi? Herhalde bunları bilmediğimizden ya da yanlışlık oldu aslında biliyoruz sadece işimize gelmiyor. Her yerde çöp kutuları, geri dönüşüm kutuları var ama biz ne yapıyoruz? “Aman çöpü yere atsam ne olur? Kime ne zararı var? Şimdi kim çöp kutusuna kadar gitmeye uğraşacak ki? Boş ver yere at gitsin.” Sonuç: çöp sokaklar, çöp caddeler, çöp şehirler... Ya sonra?

Bir günlüğüne çevrenize dikkat edin. Kaç kişi çöp kutusuna gidiyor. En azından vicdanınıza seslenin. Çöpü yere atınca herkesin geleceğiyle oynadığınızı; çocukların, gençlerin hayatını ellerinden aldığınızı düşünün. Bence sizde bir an önce uyanın. Görün dünyada neler olduğunu, görün de biran önce uyandırın kendinizi. Yoksa ellerinizden kayıyor dünya.

Tuğçe DORUK SİHİRLİ KUYU

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir kuyu varmış, bu kuyunun içine bir kuzu düşmüş. Kuzuyu çıkarmak istemişler ama kuzuyu bulamamışlar. Bu olaydan sonra bu kuyuya “Sihirli Kuyu” demişler.

Köyün çocukları hep kuyuda ne var diye merak ediyormuş. Aileleri de çocukların başına bir iş gelmesin diye kuyuyu kapatmak istemiş. Bütün köylü bir araya gelmiş dağlardan taşlar toplamışlar. Topladıkları taşları kuyuya atmışlar ama kuyu bir türlü dolmuyormuş.

Köyün ileri gelenlerinden birinin oğlu, bu kuyunun içini çok merak edermiş. Bir gün bu çocuk kuyunun başında arkadaşlarıyla kuyunun içine bakarken dengesini kaybedip kuyunun içine düşmüş.

Çocuklar hemen koşup ailesine haber vermiş. Köylüler gelmiş kuyunun içine bakmış çocuk yok. Aradan günler geçmiş çocuktan haber gelmemiş. Köylüler kuyuyu kapatalım diye yine taş toplamaya yine dağa gitmişler. Dağa çıktıklarında bir de ne görsünler kuyuya attıkları taşlar orda. Bir kenarda da kuyuya düşen çocuk yerde yatıyor. Çocuğa bakmışlar iyi mi diye. Çocuğun hiçbir şeyi yok. Çocuğu ailesine götürmüşler. Ailesi o kadar sevinmiş o kadar çok sevinmiş ki gözyaşlarını tutamamışlar.

Köylüler kuyuyu nasıl kapatırız diye düşünmüş. Köylülerden biri: “Ormandaki büyücüye gidelim, o bir çözüm bulur.” demiş. Hep birlikte büyücüye gitmişler. Durumu ona anlatmışlar. Büyücü kuyudan kurtulmak için sihirli ormanda ki ulu ağacın en tepesindeki yaprağı getirmelerini istemiş. Köylüler yola çıkmış. Sihirli ormanda ki ağacı bulup yaprağını koparıp büyücüye getirmişler. Büyücü özel bir suya yaprağı batırılmış ve yaprağı kuyuya atmış. Kuyu birden bire yok olmuş. Köylüler çok sevinmiş. Bundan sonra herkes mutlu mesut yaşamış.

İMTİYAZ SAHİBİ

Selim ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Davut KURNAZ

YAYIN KURULU

Mürsel ÖZER
Mevlûde ALPSOY

OKUL ADRES TELEFON

SÜLEYMAN ŞAH İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Atatürk Mahallesi Fecir Sokak No:2
Çubuk/ANKARA 0 (312) 837 37 10

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mehtap ÖZLÜ

GÖRSEL DANIŞMAN

Duygu PEHLİVAN